

นโยบายการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า เครือเจริญโภคภัณฑ์

นโยบายนี้เป็นส่วนหนึ่งของ “นโยบายและแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม” ที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ถือปฏิบัติ ด้วยตระหนักว่าการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัท และคู่ค้าในห่วงโซ่อุปทาน อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และระบบนิเวศ เครือฯ จึงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย และแนวปฏิบัติ รวมถึงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า ที่ใช้บังคับในทุกประเทศที่บริษัทดำเนินธุรกิจ

เครือฯ มุ่งมั่นที่จะปกป้อง ฟื้นฟู และบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ผ่านการดำเนินการของบริษัท รวมถึงคู่ค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ 15 ขององค์การสหประชาชาติ และเป้าหมายด้านความยั่งยืนของเครือฯ ในการดำเนินธุรกิจที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า (No Gross Deforestation) และส่งเสริมการดำเนินงานที่จะทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวก (Net Positive) ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมีการตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบหลักที่มีความเสี่ยงสูงไม่ให้นำมาจากแหล่งผลิตหรือคู่ค้าที่มีการตัดไม้ทำลายป่าภายในปี 2573

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้ เครือเจริญโภคภัณฑ์จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่ไม่ตัดไม้ทำลายป่า เผาทำลาย หรือเปลี่ยนรูปแบบการใช้ที่ดินในพื้นที่เขตป่าไม้ พื้นที่อนุรักษ์ประเภทต่างๆ
2. ประเมินความเสี่ยงด้านการตัดไม้ทำลายป่าจากกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัท คู่ค้า และพันธมิตรทางธุรกิจ พร้อมทั้งกำหนดแผนการบริหารความเสี่ยง
3. ปฏิบัติตามหลักการควบคุมความเสี่ยงตามลำดับชั้น (Hierarchy of Control Principle) เริ่มจากการหลีกเลี่ยง (Avoidance) การสร้างผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้ หากพิสูจน์ได้ว่าการสร้างผลกระทบ ให้กำหนดมาตรการการจำกัดผลกระทบ (Minimization) การฟื้นฟูป่าไม้ (Restoration) และการปลูกชดเชย (Offset) ตามลำดับ
4. จัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับเพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุดิบหลักที่มีความเสี่ยงสูงไม่ได้มาจากแหล่งผลิตหรือคู่ค้าที่มีการตัดไม้ทำลายป่า

5. ติดตามผลการดำเนินงานการตรวจสอบย้อนกลับและรายงานผลการดำเนินงานด้านการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าแก่คณะบุคคลที่ทำหน้าที่กำกับดูแลภายในองค์กรเป็นประจำทุกปี
 6. สนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ สถาบันการศึกษา หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในการดำเนินโครงการปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ตามแนวทางและนโยบายของบริษัท
 7. สื่อสารและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญของป่าไม้ ความเสี่ยงที่เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า และแนวทางต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า ให้แก่พนักงาน คู่ค้า ชุมชนโดยรอบบริษัท และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่อง
 8. เปิดเผยผลการดำเนินงานและความก้าวหน้าด้านการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าผ่านรายงานความยั่งยืนหรือรายงานการเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี
- กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน เครือเจริญโภคภัณฑ์ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐาน นโยบายและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

1. เขตป่าไม้

เขตป่าทุกประเภทไม่ว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และป่าไม้
ถาวร ฯลฯ

2. ป่า

ที่ดินรวมตลอดถึงภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำ น้ำ ทะเลสาบ เกาะและที่ชายทะเล ที่ยัง
มิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

3. พื้นที่อนุรักษ์ประเภทต่าง ๆ

พื้นที่ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทาง
ชีวภาพ และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ โดยมีตัวอย่างดังนี้

3.1 พื้นที่ป่าอนุรักษ์

พื้นที่ป่าที่ได้รับการคุ้มครองถูกต้องตามกฎหมายซึ่งพื้นที่เหล่านี้อาจเป็นพื้นที่ป่าไม้ ชายฝั่ง
ทะเลหรือลักษณะอื่นๆ ที่มีระบบนิเวศดั้งเดิมหรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยเพื่อให้
ประโยชน์ในการอนุรักษ์ เช่น การท่องเที่ยว นันทนาการ การศึกษาวิจัย

3.2 พื้นที่ป่าที่เก็บกักคาร์บอนสูง (High Carbon Stock: HCS)

พื้นที่ป่าที่มีคาร์บอนเก็บกักในพืชพรรณและในพื้นดินในปริมาณสูง โดยป่า 4 ประเภทที่ถือว่าเป็น
แหล่งเก็บกักคาร์บอนตาม แนวทางเข้าถึงแหล่งกักเก็บคาร์บอน (HIGH CARBON
STOCK APPROACH) ได้แก่ ป่าไม้ที่มีความหนาแน่นสูง ป่าไม้ที่มีความหนาแน่นปานกลาง
และป่าไม้ที่มีความหนาแน่นต่ำ และป่าปลูกใหม่

3.3 แหล่งมรดกโลก (World Heritage Site)

พื้นที่หรือจุดหลัก (Landmark) ที่ได้รับคัดเลือกจากยูเนสโก เพราะมีลักษณะสำคัญทาง
วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่น และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
ตามสนธิสัญญา สถานที่เหล่านี้ถือว่าสำคัญต่อประโยชน์โดยรวมของมนุษยชาติ (สำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

3.4 พื้นที่ชุ่มน้ำตามรายชื่อในอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar)

พื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (แรมซาร์ ไซต์) ภายใต้อนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (Convention on Wetlands)

3.5 พื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญ (Key Biodiversity Areas: KBAs)

พื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของความหลากหลายทางชีวภาพ กล่าวคือเป็นบริเวณที่พบชนิดพันธุ์ที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ดังกล่าว

3.6 พื้นที่สงวนชีวมณฑล (Biosphere Reserve)

พื้นที่ระบบนิเวศบนบก และ/หรือชายฝั่งทะเล ที่ได้รับการประกาศจากโครงการมนุษย์และชีวมณฑลขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก (UNESCO Man and the Biosphere - MAB)

3.7 พื้นที่ตามข้อตกลงของพันธมิตรเพื่อการสูญพันธุ์เป็นศูนย์ (Alliance for Zero

Extinction: AZE)

การตกลงของพันธมิตรในการจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่สำคัญเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อช่วยแต่ละประเทศในการจัดลำดับความสำคัญ ในการจัดตั้งหรือขยายพื้นที่คุ้มครองตลอดจนกำหนดมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.8 พื้นที่คุ้มครองตาม International Union for Conservation of Nature (IUCN)

ประกอบด้วยพื้นที่ 6 ประเภทตามรายละเอียดด้านล่าง แต่นโยบายฉบับนี้จะครอบคลุมเพียง 4 ประเภทแรก

- ประเภทที่ 1 คุ้มครองแบบเข้มข้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ ประเภทที่ 1a: Strict Natural Reserve (แหล่งสงวนธรรมชาติเข้มข้น) และประเภทที่ 1b: Wilderness Area (พื้นที่ธรรมชาติดั้งเดิม)
- ประเภทที่ 2 อนุรักษ์และคุ้มครองระบบนิเวศ หมายถึง อุทยานแห่งชาติ (National Park)
- ประเภทที่ 3 อนุรักษ์สถานที่ธรรมชาติ หมายถึง อนุสรณ์สถานทางธรรมชาติ (Natural Monument)
- ประเภทที่ 4 การอนุรักษ์โดยการจัดการเชิงรุก หมายถึง พื้นที่เพื่อการจัดการที่อยู่อาศัย/ชนิดพันธุ์ (Habitat/species Management Area)

- ประเภทที่ 5 การอนุรักษ์ภูมิทัศน์ทางทะเลและทางบก หมายถึง พื้นที่คุ้มครองภูมิทัศน์ทะเลและภูมิทัศน์บก (Protected landscape/seascape)
- ประเภทที่ 6 พื้นที่คุ้มครองแบบมีการจัดการทรัพยากร (Managed Resource Protected Area): หมายถึงพื้นที่ที่ได้รับการพิทักษ์ที่มีจุดประสงค์หลักในการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (sustainable)

3.9 พื้นที่คุ้มครอง (Protected Area)

พื้นที่ทางบกหรือทางทะเลที่ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมาย ภายใต้ความเป็นเจ้าของของสาธารณชนหรือเอกชน ซึ่งถูกวางระเบียบให้และจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์พิเศษเฉพาะการอนุรักษ์

3.10 พื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High Conservative Value Area: HCVA)

อาณาเขตและบริเวณทางกายภาพหรือต้องมีไว้เพื่อรักษาคุณค่าทางด้านชีววิทยานิวเคลียสสังคม หรือวัฒนธรรม

4. การดำเนินธุรกิจที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า (No Gross Deforestation)

ความมุ่งมั่นโดยสมัครใจในการดำเนินธุรกิจที่ไม่ทำให้เกิดการสูญเสีย หรือลดการตัดไม้ทำลายป่าทั้งหมดอันเนื่องมาจากการผลิต การส่งออก หรือการขายสินค้า โดยมีจุดหมายในการดำเนินงานที่สำคัญ คือ การตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบหลักที่มีความเสี่ยงสูงไม่ให้มาจากแหล่งผลิตหรือคู่ค้าที่มีการตัดไม้ทำลายป่า ภายในปี 2573

5. เป้าหมายการทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวก (Net Positive) ต่อความหลากหลายทาง

ชีวภาพ

ความมุ่งมั่นที่บริษัทหรือองค์กรในการลดผลกระทบทางลบจากการดำเนินงานของตนต่อธรรมชาติและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ เป้าหมายนี้รวมถึงการบูรณาการการพิจารณาความหลากหลายทางชีวภาพเข้าสู่แนวปฏิบัติทางธุรกิจและดำเนินการตามโครงการที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่ดีขึ้น โดยมีจุดหมายในการดำเนินงานที่สำคัญ คือ กลุ่มธุรกิจดำเนินโครงการร่วมกับพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศและสากล เพื่อบริหารจัดการและติดตามความหลากหลายทางชีวภาพในการดำเนินธุรกิจ ภายใน ปี 2573

6. วัตถุดิบหลัก

สินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) ที่เป็นวัตถุดิบพื้นฐานที่ใช้ผลิตสินค้าหรือส่งต่อเป็นบริการ สำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ข้าวสาลี ถั่วเหลือง เมล็ดกาแฟ ทองแดง น้ำมันดิบ เป็นต้น

7. หลักการควบคุมความเสี่ยงตามลำดับชั้น (Hierarchy of Control Principle)

กรอบการดำเนินงานที่ช่วยให้บริษัทลดผลกระทบทางลบต่อธรรมชาติในระยะยาว ซึ่งกรอบดำเนินงานนี้แนะนำบริษัทหลีกเลี่ยงการทำให้เกิดผลกระทบก่อนเป็นอันดับแรก และหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ให้จำกัดหรือลดระดับผลกระทบต่อธรรมชาติ จากนั้นถือเป็นความรับผิดชอบของบริษัทในการฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้การปลูกชดเชย (Offset) เป็นทางเลือกหนึ่งที่มุ่งชดเชยผลกระทบทางลบที่เหลืออยู่ หลังจากดำเนินการตามขั้นตอนการลดผลกระทบทั้งสามขั้นตอนก่อนหน้าแล้ว